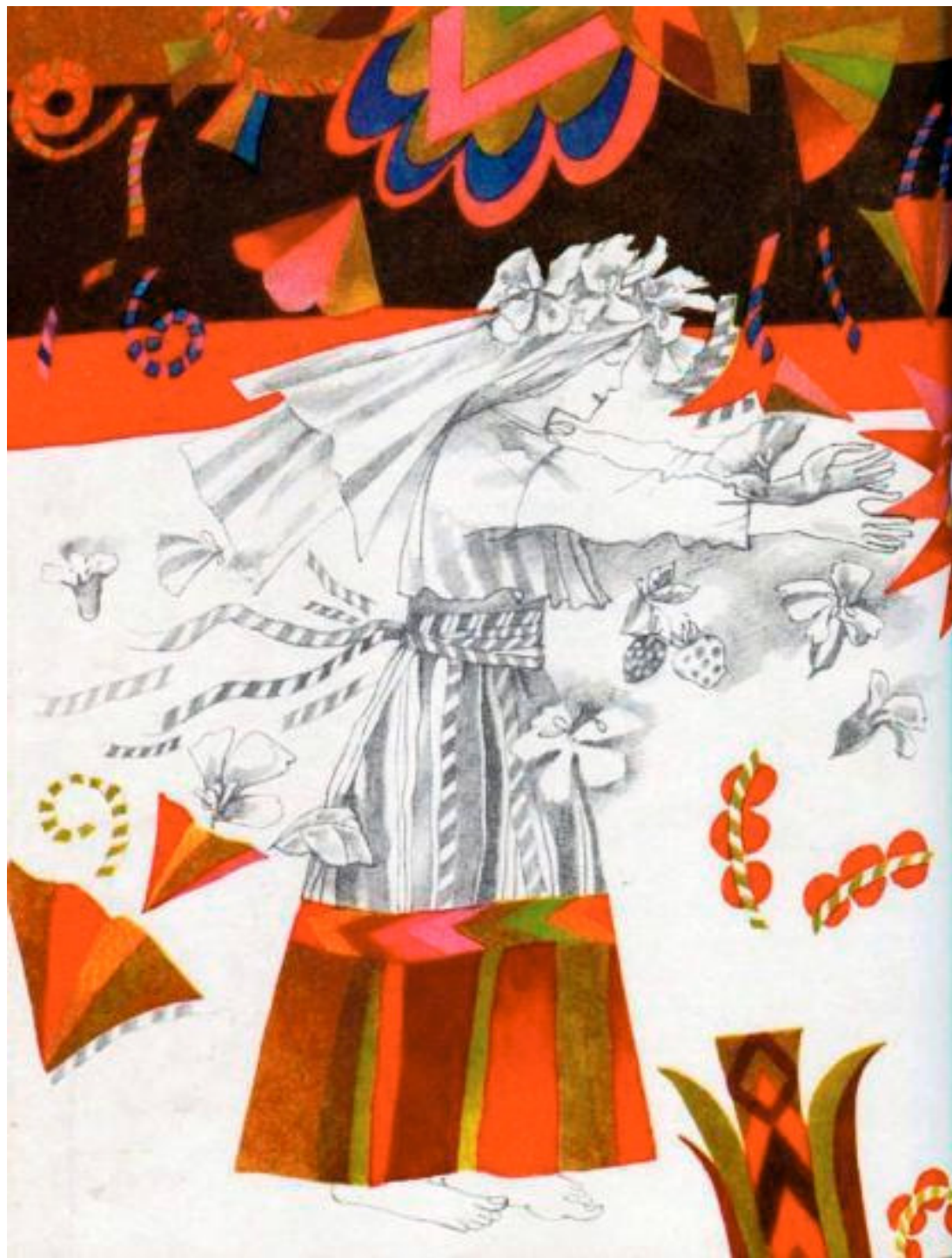

יתומה ובת העשיר

אסטוניה

חיה פעם נערה יתומה ששירתה בבית אדון עשיר. היא עבדה הרבה והרוויחה מעט. יום אחד, אחרי העבודה, החליטה ללכת למרחץ, להתרחץ שם. היה כבר לילה ובמרחץ ראתה הרבה נשים זקנות שכל אחת מהן ביקשה שהיתומה תעזור לה. הנערה עזרה לכולן וכשהן הלכו נכנסה בעצמה למים והתרחצה. עוד לא הספיקה להתלבש כשבחוץ נשמע רעש פרסות סוסים וצלצול פעמוני מרכבות, כאילו רכב גדול הגיע למרחץ. הנערה היתומה התעטפה במגבת, חסמה את דלת המרחץ ורק הביטה דרך סדק. רואה – עומדת מרכבה מפוארת, רתומה לארבע סוסים. הרתמות כולן מכסף וזהב וכשהסוסים מניעים את הרמות שלהן נשמעת מוסיקה כמו בחתונה.

מהמרכבה יוצא השטן בעצמו, אחריו אישתו, ועוד שלושת בני השטן. היתומה שמה על הדלת לחש סודי, שלמדה עוד מאמא המנוחה שלה, ובעצמה הסתתרה בפינת המרחץ. השטן ניגש לדלת ונעצר. הלחש לא נתן לו להכנס. אך הוא מיד ראה את היתומה ואמר: "צאי נערת, נסע, נחתן אותך." "אינני יכולה" אמרה "אין לי שמלה." "תהיה לך שמלה! יהיה לך כל מה שתרצי, רק תבקשי!" ואז מחור שבקיר יצא עכבר קטן ולחש: "אבל תבקשי רק דבר אחד, אחותי!" היתומה הבינה כי מוטב לה לא לבקש שניים או יותר דברים בבת אחת ואמרה: "אבל אין לי חולצת משי!" ואז אישתו של השטן קראה: "הי בנים שלי. מי המהיר ביותר?" הבן הראשון אמר: "אני מהיר כמו רוח!" הבן השני אמר:

"אני מהיר כמו מים!"
והבן השלשי קרא:
"רק מילה ואני כבר שם!"
ראה השטן שהבן השלשי מהיר ביותר ואמר לו:
"מהר, אל תשתהה,
אתה תהיה החתן,
תקבל את הנערה
אם תביא חולצה."
הבן נעלם לרגע וחזר מיד עם חולצת משי.
"קחי" אמר השטן ליתומה "תלבשי ונסע."
"אינני יכולה" אומרת היתומה "נחוצה לי חצאית,
ולא פשוטה, רק מזהב."
והשטן שוב אומר:
"מהר, אל תשתהה,
אתה תהיה החתן,
תקבל את הנערה
אם תביא חצאית."
הבן עף הביתה, חזר והביא חצאית זהב.
"קחי" אמר השטן ליתומה "תלבשי ונסע."
"תבקשי רק דבר אחד" הזכיר לה שוב העכבר.
"לא יכולה לנסוע" אומרת היתומה "אין לי חגורה

רקומה."

והשטן שוב:

"מהר, אל תשתהה,

אתה תהיה החתן,

תקבל את הנערה

אם תביא חגורה."

ושוב נעלם הבן וחזר מיד עם חגורה רקומה.

"קחי את החגורה, יקירתי" אמר השטן.

והיתומה עונה:

"אבל אין לי מה לנעול על רגליי."

הביאו לה נעליים, אבל היא בוחרת, פעם זוג

כזה, פעם אחר. בוחרת בלי סוף.

וכך עד קרוב לחצות הלבישו אותה בכל הבגדים

שרק רצתה. רק אז יצאה מהמרחץ. אבל יצאה

מלובשת כמו מלכה, כולה בזהב וכסף.

השטן רוצה כבר להושיב אותה במרכבה והיא

שוב אומרת כמו מפונקת:

"אין לי על מה לשבת כאן."

והשטן אומר:

"הרי המושב מלא פוך רך, מכוסה במשי."

"אני לא רגילה לשבת על פוך ועל משי" עונה

היתומה "תביאו חבילת חציר!"

"הנה בעייה, בני" אומר השטן "באסטוניה

האיכרים קושרים את ערמות החציר שלהם בחוט

דוקרני, כדי שאנו, השדים, לא נוכל להגיע אליהן.

אין ברירה, תצטרך לחפש חציר בלטביה

השכנה."

הבן עף משם כמו רוח, אך הדרך הייתה ארוכה.

עד שהספיק לחזור התרנגול קרא, והשטן עם

אישתו ושלוש בניו נעלמו, כאילו אדמה בלעה

אותם.

ואת כל הבגדים, מזהב ומכסף השאירו ליתומה.

בת בעל הבית העשיר ראתה את הבגדים

המפוארים של המשרתת והתחילה לחקור אותה

מאין לה אלה. והיתומה סיפרה לה הכל.

ואז בשבת הבאה הבת של העשיר הלכה בעצמה

למרחץ. היא השתהתה שם הרבה זמן, כדי

להישאר לבד. ואמנם לקראת חצות הופיעה

המרכבה של השטן ומשפחתו. השטן הזמין את

הנערה למרכבה והיא ענתה:

"אבל אין לי מה ללבוש."

"נביא לך הכל מה שנחוץ. רק תגידי מה את

למרכבת השדים ונסעה אתם ישר לגהינום. שם
התחתנה עם בן השטן ועד היום היא שם.

רוצה."
יצא עכבר קטן אל הנערה ולחש: "בקשי רק דבר
אחד."
"מה אתה, חיה אפרפרה, תקשקשי לי ותשרוק לי!
לך מכאן!" היא גירשה אותו והתחילה לפרט:
"תן לי חולצה יפה,
תן לי חצאית זהובה,
תן לי חגורה רקומה,
תן לי גרבי משי
וכתר מכסף!"
כל זה אמרה בבת אחת.
שמח השטן הזקן ואמר לבנו:
"מהר, אל תשתהה,
אתה תהיה החתן,
תקבל את הנערה
אם תביא לה חולצה יפה,
וחצאית זהובה,
וזוג גרבי משי,
וחגורה רקומה,
וכתר כסף!"
כל הדברים נשפכו מיד על הנערה, היא נכנסה